

Sbírka zákonů

republiky Československé

Částka 45.

Vydána dne 31. prosince 1952.

Cena Kčs 250.

O B S A H:

(106. — 110.) **106.** Nařízení o přesunu působnosti ve sběru železného a kovového odpadu (šrotu). — **107.** Nařízení, kterým se rozšiřuje platnost zákona o národních podnicích průmyslových na národní podniky v oboru ministerstva školství, věd a umění. — **108.** Nařízení o změně působnosti v oboru škol zemědělských, škol lesnických a vysokých škol zemědělských. — **109.** Nařízení o úpravě zaměstnavatelské části pojistného v národním pojištění zaměstnanců. — **110.** Nařízení o nevyužitých odpadních a upotřebených olejích mazacích.

106.**Vládní nařízení**

ze dne 18. listopadu 1952

o přesunu působnosti ve sběru železného
a kovového odpadu (šrotu).

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 1 odst. 1 zákona č. 143/1949 Sb., o změnách v organizaci veřejné správy a v působnosti jejích orgánů:

§ 1.

Působnost ministerstva lehkého průmyslu, pokud jde o sběr odpadové oceli, zlomkové litiny, odpadů a zůstatků obecných kovů (§ 2 odst. 1 č. 1 a 2 vládního nařízení č. 34/1951 Sb., o sběrných surovinách), jakož i jiných hutních surovin, se přenáší na ministerstvo hutního průmyslu a rudných dolů.

§ 2.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1953; provedou je ministři lehkého průmyslu a hutního průmyslu a rudných dolů.

Zápotocký v. r.

Bílek v. r.

Málek v. r.

107.**Vládní nařízení**

ze dne 23. prosince 1952,

kterým se rozšiřuje platnost zákona o národních podnicích průmyslových na národní podniky v oboru ministerstva školství, věd a umění.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 57 zákona č. 103/1950 Sb., o národních podnicích průmyslových:

§ 1.

Platnost ustanovení zákona č. 103/1950 Sb. se rozšiřuje na národní podniky v oboru ministerstva školství, věd a umění.

§ 2.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1953. Proveďte je ministr školství, věd a umění v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Zápotocký v. r.

Dr Nejedlý v. r.

108.

Vládní nařízení

ze dne 23. prosince 1952

o změně působnosti v oboru škol zemědělských, škol lesnických a vysokých škol zemědělských.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 1 zákona č. 143/1949 Sb., o změnách v organizaci veřejné správy a v působnosti jejích orgánů:

§ 1.

(1) Vrchní správa povinných i výběrových škol zemědělských včetně příslušných internátů, školních statků a školních budov a dozor na ně přísluší ministerstvu zemědělství.

(2) Pokud jde o obecně vzdělávací předměty, vykonává ministerstvo zemědělství tuto působnost v úzké spolupráci s ministerstvem školství, věd a umění, a pokud jde o tělesnou výchovu též v úzké spolupráci se Státním výborem pro tělesnou výchovu a sport při vládě republiky Československé.

§ 2.

(1) Vrchní správa povinných i výběrových škol lesnických včetně příslušných internátů a školních budov a dozor na ně přísluší ministerstvu lesů a dřevařského průmyslu.

(2) Pokud jde o obecně vzdělávací předměty, vykonává ministerstvo lesů a dřevařského průmyslu tuto působnost v úzké spolupráci s ministerstvem školství, věd a umění a pokud jde o tělesnou výchovu též v úzké spolupráci se Státním výborem pro tělesnou výchovu a sport při vládě republiky Československé.

§ 3.

(1) Vrchní správa vysokých škol zemědělských a jejich zemědělských školních závodů a dozor na ně přísluší ministerstvu zemědělství.

(2) Ministerstvo zemědělství vykonává tuto působnost v úzké spolupráci s ministerstvem školství, věd a umění, a pokud jde o tělesnou výchovu též v úzké spolupráci se Státním výborem pro tělesnou výchovu a sport při vládě republiky Československé.

§ 4.

(1) Při jmenování členů Státního výboru pro vysoké školy, kteří zastupují obor vysokých škol zemědělských, postupuje ministr školství, věd a umění — pokud jde o počet a výběr těchto osob — v dohodě s ministrem zemědělství.

(2) Pro obor vysokých škol zemědělských je Státní výbor pro vysoké školy poradní, iniciativní a koordinační sbor ministra zemědělství; obdobně je odbočka Státního výboru pro vysoké školy poradní, iniciativní a koordinační sbor pověřence zemědělství.

§ 5.

Opatření učiněná ve shodě s ustanoveními tohoto nařízení před jeho účinností se považují za opatření učiněná podle tohoto nařízení.

§ 6.

Vládní nařízení č. 137/1950 Sb., o přenesení působnosti ve věcech některých zemědělských škol na ministerstvo zemědělství, se zrušuje.

§ 7.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1953; provedou je ministři zemědělství, lesů a dřevařského průmyslu, školství, věd a umění a vnitra v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Zápotocký v. r.

Nepomucký v. r.

Smida v. r.

Dr. Nejedlý v. r.

Nosek v. r.

—

109.

Vládní nařízení

ze dne 30. prosince 1952,

o úpravě zaměstnavatelské části pojistného v národním pojištění zaměstnanců.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 4 odst. 2 a § 6 odst. 3 zákona č. 102/1951 Sb., o přebudování národního pojištění:

§ 1.

Při nové úpravě daně ze mzdy byly dosavadní příspěvky zaměstnanců na pojistné národního pojištění zahrnuty do daně ze mzdy. V souladu s tím se nově upravuje i zaměstnavatelská část pojistného v národním pojištění zaměstnanců, se kterou se slučují příspěvek na rodinné přídavky a zaměstnavatelská část příspěvku k účelovému jmění pro včleňování do práce (dále jen „pojistné“).

§ 2.

(1) Vyměřovacím základem pro pojistné je mzda za práci podle § 3 zákona č. 76/1952 Sb., o dani ze mzdy, pokud není podle § 4 téhož zákona od daně osvobozena.

(2) Pojistné se určuje procentní sazbou z úhrnu vyměřovacích základů všech zaměstnanců téhož zaměstnavatele a činí:

- a) 15% u zaměstnanců, na které se vztahuje zákon č. 90/1949 Sb., o rodinných přídavcích,
- b) 3% u příslušníků Sboru národní bezpečnosti,
- c) 10% u ostatních zaměstnanců.

§ 3.

Předpisy, které odporují tomuto nařízení, se zrušují. Zejména se zrušují:

- a) ustanovení zákona č. 99/1948 Sb., o národním pojištění, ve znění předpisů jej měnících a doplňujících, jakož i ustanovení předpisů podle něho vydaných, pokud upravují vyměřovací základ pro pojistné a sazby pojistného v národním pojištění zaměstnanců,
- b) ustanovení zákona č. 90/1949 Sb., o rodinných přídavcích, ve znění předpisů jej měnících a doplňujících, jakož i ustanovení předpisů podle něho vydaných, pokud upravují stanovení a vybírání příspěvku na rodinné přídavky,
- c) ustanovení vládního nařízení č. 250/1943 Sb., o podpoře při včleňování do práce, a předpisů podle něho vydaných, pokud upravují stanovení a vybírání příspěvku k účelovému jmění pro včleňování do práce, případajícího na zaměstnavatele.

§ 4.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1953; provedou je všichni členové vlády.

Zápotocký v. r.

Široký v. r.	Krosnář v. r.
Dr. Dolanský v. r.	Málek v. r.
Fierlinger v. r.	Maurer v. r.
Dr. Kyselý v. r.	Dr. Nejedlý v. r.
arm. gen. Bacílek v. r.	Nepomucký v. r.
Bílek v. r.	Dr. Neuman v. r.
arm. gen. Dr. Čepička v. r.	Nesek v. r.
Dvořák v. r.	Plojhar v. r.
Harus v. r.	Pokorný v. r.
Dr. Havelka v. r.	Pospíšil A. v. r.
Ing. Jankovcová v. r.	Pospíšil J. v. r.
Jonáš v. r.	Ing. Púčik v. r.
Kabeš v. r.	Dr. Rais v. r.
Kecpecký v. r.	Smida v. r.
Krajčír v. r.	Ing. Šimůnek v. r.
	Dr. Šlechta v. r.

110.

Nařízení

ministra chemického průmyslu

ze dne 2. prosince 1952.

o nevyužitých odpadních a upotřeбенých olejích mazacích.

Ministr chemického průmyslu stanoví podle § 41 odst. 4 zákona č. 241/1948 Sb., o prvním pětiletém hospodářském plánu rozvoje Československé republiky (zákon o pětiletém plánu):

§ 1.

Plnění státního národohospodářského plánu vyžaduje, aby bylo přikročeno k plnému využití upotřeбенých a odpadních olejů mazacích (dále jen „odpadní oleje“).

§ 2.

Všichni spotřebitelé minerálních olejů mazacích jsou povinni odpadní oleje zachycovat, shromažďovat a odvádět do sběrů.

§ 3.

(1) Výchradním sběrem odpadních olejů se pověřuje hlavní správa odbytu ministerstva chemického průmyslu pro celé území Československé republiky.

(2) Hlavní správa odbytu ministerstva chemického průmyslu oznámí všem spotřebitelům vhodným způsobem místa sběren.

§ 1.

(1) Povinný sběr se vztahuje na tyto druhy odpadních olejů:

- a) letecké oleje,
- b) motorové oleje automobilové a traktorové,
- c) oleje turbínové, transformátorové (isolační), kompresorové, převodové a ložiskové.

(2) Povinný sběr se nevztahuje na oleje řezné, maštěné a emulgační a na ložiskové oleje používané na lokomotivách.

§ 5.

Povinný sběr odpadních olejů se určuje z nakupovaných, po případě spotřebovaných minerálních olejů, nejméně v této výši:

u leteckých olejů	10%,
u motorových olejů automobilových a traktorových	15%,
u turbínových olejů	70%,
u transformátorových (isolačních) olejů	70%,
u kompresorových olejů	30%,
u převodových olejů	20%,
u ložiskových olejů	10%.

§ 6.

(1) Povinnost odvodu odpadních olejů do sběru odpadá v případě, že spotřebitel

- a) regeneruje upotřebený turbínový, transformátorový nebo kompresorový olej ve schválené vlastní regenerační stanici,
- b) přečišťuje sám odpadní ložiskové oleje pro další použití ve vlastním závodě,
- c) koupený olej použije pro účely exportní, jako první náplň nově vyrobených strojů anebo pro účely studijní, výzkumné a pod.

(2) Spotřebitelé, provádějící regeneraci nebo přečišťování odpadních olejů ve vlastním zařízení, jsou povinni hlásit hlavní správě odbytu ministerstva chemického průmyslu vždy do 10. každého měsíce množství regenerovaného nebo přečištěného oleje podle druhů za uplynulý měsíc.

§ 7.

Spotřebitelům speciálních olejů, zejména olejů transformátorových, turbínových, kompresorových a leteckých se povoluje provádění regenerace ve مزدě.

§ 8.

(1) Regeneračními stanicemi jsou rafinerie minerálních olejů a jejich pobočné závody, které určí ministerstvo chemického průmyslu.

(2) Regenerační stanice hlásí hlavní správě odbytu ministerstva chemického průmyslu jednou měsíčně regenerované množství olejů podle druhů.

§ 9.

Jednotlivé druhy odpadních olejů musí být odevzdány podle druhů uvedených v § 4 odst. 1 a nesmějí býti před odvedením do sběru jakkoliv znehodnocovány nebo navzájem míseny.

§ 10.

(1) Hlavní správa odbytu ministerstva chemického průmyslu vyplatí za odvedené odpadní oleje tyto ceny za 100 kg čisté váhy:

letecký olej	465.— Kčs,
motorové oleje automobilové a traktorové	345.— Kčs,
ostatní odpadní oleje	140.— Kčs.

(2) Uvedené ceny se rozumějí při vyplacených dodávkách drahou na nejbližší železniční stanici sběrný, případně franko sběrna při použití jiných dopravních prostředků, za předpokladu, že maximální obsah vody a nečistot v odpadních olejích není vyšší než 2%.

(3) Při změně cenových složek může ministerstvo chemického průmyslu stanovené ceny přiměřeně změnit.

§ 11.

Ministr chemického průmyslu může povolit výjimky z ustanovení tohoto nařízení.

§ 12.

Tímto nařízením se ruší vyhláška Ústřední rozdělovný minerálních olejů a pohonných látek č. 580/1949 č. I. I., o úpravě sběru a regenerace upotřebených a odpadních minerálních olejů mazacích a vyhláška Nejvyššího úřadu cenového č. 1172/1948 č. I. I., o cenách odpadních (upotřebených) minerálních olejů.

§ 13.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1953.

Zápotocký v. r.

Ing. Šimůnek v. r.